

ZA NEDELJO

Janez Fišer.

Spominski dan 22. junij.

Bil je sin poštenih staršev iz meščanskih krogov mesta Beverley na Angleškem. Bil je zelo nadarjen in je svoje talente tudi vestno rabil, zato je bil že zelo mlad posvečen v duhovnika in je tudi napravil doktorat iz bogoslovja. Pobožna kraljica Margareta si ga je izvolila za svojega dvornega kaplana in spovednika. Leta 1504 je postal škof v mali škofiji Rocherster, ki jo je z vso gorečnostjo upravljal in vodil do svoje smrti.

Z vso resnostjo je škof Janez vedno stremel za tem, da postane svet. Iz tega namena je bil velik prijatelj in ljubitelj molitve. Svoj duhovniški brevir je molil z veliko vnemo in skrbnostjo, da nobene besede ni prehitro in površno izgovoril. Ko je nek redovnik hvalil njegovo knjigo, ki jo je spisal proti Lutrovim zmotam, mu je odvrnil, da bi bilo boljše, če bi bil ta čas porabil za molitev, ker bi bila molitev storila več dobrega in zabranila več zla.

Druga perutnica, s katero se je pobožni škof dvigoval kvišku, je pa bila usmiljenost. Revnim bolnikom je bil požrtvovalen zdravnik in strežnik, vdo vam zagovornik, sirotam varuh, uboge popotnike je rad sprejemal pod svojo gostoljubno streho. Kamorkoli je prišel, povsod je vpraševal po bolnikih, da jih je nato obiskal. Naj je bila njihova koliba še tako siromašna in zakajena, naj je moral lezti po kaki strmi lestvi v podstrešne sobe, vse to ga ni moglo zadržati, da ne bi obiskoval bolnikov in se pri njih mudil cele ure. Fišer je lahko delil veliko podpore, ker je sam živel zelo skromno. Mesa nikdar ni jedel, postelj mu je bila slama z navadno odejo. Stanoval je v ubogi celici, iz katere je lahko videl v svojo stolnico na večno luč.

Njegovo delovanje je segalo čez meje njegove škofije. Slovel je kot najbolj učen in najbolj nadarjen pridigar. Z besedo in s knjigami je nastopal proti Lutrovim zmotam, ki so se začele širiti tudi na Angleškem. Tomaž More, njegov poznejši sotrp in tovariš v mučeništvu, je priznal, da ga je Fišerjeva knjiga o papeževi oblasti v veri tako utrdila, da se ni čisto nič pomišljal, ko je moral radi svojega katoliškega prepričanja zapustiti svojo visoko službo in iti v ječo. Kralj Henrik VIII. sam je večkrat rekel, da nima nobeden drug kralj tako izvrstnega škofa kot je Fišer, s katerim se ne more nihče primerjati v učenosti in pobožnosti.

Vendar pa je bil pozneje ravno Henrik VIII., ki je dal Ivana Fišerja umoriti. Boj se je začel, ko je zahteval kralj leta 1527, da se njegov zakon s Katarino Aragonsko razveže, da bi se mogel poročiti z dvorsko gospico Ano Boleyn, ki mu je zmešala glavo. Škof Fišer je takoj nastopil zoper to kraljevo zahtevo ter je ustno in pisмено branil prave kraljice Katarine. Zato ga je dal Hen-

rik zapreti. Ko ga je kmalu zopet izpustil, pa pogumni škof ni nehal boja zoper kraljeve namere. Ko je l. 1533 angleški parlament proglasil zakon med Henrikom in Katarino neveljavnim, je z vso odločnostjo nastopil zoper ta ukrep. Radi tega je moral drugič v ječo. Ko so ga zopet izpustili, je pa začel bolehati in hirati.

To je bil pa šele začetek težkih preizkušenj. Angleški parlament je zapovedal za vse svetne in cerkvene dostojan stvenike neko prisego, ki je vsebovala stvari, ki se z vestjo prepričanega katoličana nikakor ne ujemajo. Škof Fišer je odklonil to prisego. Radi tega so ga z njegovim prijateljem Tomažem Morom zaprli v zloglasno državno ječo v Londonu. Več kakor eno leto je prebil 65letni škof v tej ječi. Ker so hoteli kralj in svetovalci škofa, ki je užival v vsej Angliji veliki ugled, na vsak način pridobiti, da bi položil zahtevano prisego, so ravnali z njim vsak dan bolj kruto. Na ta način so mislili, da bodo škofa omehčali. Čeravno je bil Fišer že ves bolan, so mu dajali skrajno slabo hrano. Obлека mu je začela v mokrtni ječi razpadati, da je bil nazadnje že čisto razcapan. Za božične praznike si je komaj izprosil duhovnike in nekaj nabožnih knjig, ki so mu postale najljubše tolažnice v njegovem trpljenju.

V tem času je sprejel parlament tudi še zakon, da je kralj tudi vrhovni poglavar Cerkve. Tudi to postavo so predložili ujetemu škofu, da bi se izrazil o njej. Na prva pogled je rekel o njej, da je to dvorezni meč. Če bi se branil priznati kralja tudi kot cerkvenega poglavarja, bo to njegova smrt. Če bi ga pa priznal, bi bila to še hujša smrt. Zato pa prosil, da mu prihranijo vsako izjavo v tej stvari. Vsi poizkusi, da bi dal kako izjavo, so bili čisto brezuspešni. Kralj pa je hotel na vsak način, da to postavo priznata škof Fišer in pa bivši kancler kraljestva Tomaž More. Na vse načine so poskušali, da bi dobili to priznanje. Najprej so škofu sporočili, da je Tomaž More že pristal na to postavo. A Fišer je rekel, da on ostane pri svojem. Nato mu je državni pravdnik nastavil drugo past. Prišel je k njemu in mu je začel praviti, da kralj vendar ni čisto miren radi tega zakona, če le ni prekoračil svojih pravic. Naj Fišer čisto po svoji vesti odgovori, kaj misli o tej stvari in kralj se bode po tej izjavi ravnal. In škof je odgovoril, da je to, kar je hotel priznati parlament kralju, čisto gotovo napačno in naj se kralj čuva, da bi sprejel naslov vrhovnega poglavarja Cerkve, če hoče zveličati svojo dušo. V Rimu so vedeli, v kaki nevarnosti je bil škof Fišer. Zato ga je papež Pavel III. povzdignil za kardinala, da bi ga tako odtegnil sodni oblasti angleškega kralja.

A pomagalo ni nič. 17. junija l. 1535 je stal Fišer pred sodiščem. Tožen je bil radi svoje izjave, da je veleizdajalec in sovražnik svoje domovine. Bil je obsodjen na smrt. 22. junija je bil umorjen. Ko je stal na morišču, je prisijalo solnce iz oblakov in je obsijalo njegov obraz. Tedaj je zaklical s psalmistom: »Stopite pred Gospoda in postali bode te luč in vaš obraz ne bo osramočen!«

Celo krvnik je bil pri tem prizoru ginjen, je pokleknil in prosil škofa odpustanja. Ta mu je odgovoril: »Iz srca ti odpustim.« Nato pa se je obrnil k ljudstvu in rekel: »Kristjani, prišel sem, da trpim in umrjem za svojo katoliško vero. Zahvaljujem se Bogu, da mi je dosedaj dajal moč, da nisem omagal. Vas prosim, da prosite za mene, da me Bog še zanaprej podpira. Prosim Boga, da varuje kraljestvo in da dá kralju dobre svetovalce.« Nato je pokleknil, kratko molil, položil mirno glavo na hlođ, sekira je padla in nebesa so imela enega mučenca več!

Smrt tega mučenika je tako ginljiva, ker odpušča kralju, ki ga je ukazal umoriti in krvniku, ki je izvršil povelje. Kaka ljubezen tudi do sovražnikov je pač morala greti v tem srcu! Mi pa! Za kako krivo besedico bližnjega dolgo časa ne pogledamo. Kako malo pravega krščanskega duha je vendar v nas!

Za mir. Od 21. do 24. maja je bilo v Berlinu skupno zborovanje poljskih in nemških katoličanov. Sklénilo se je, da hočejo katoličani obeh narodnosti živeti med seboj v slogi in miru.

68. katoliški dan. Nemški katoličani priredijo vsako leto velik katoliški shod, na katerem se posvetujejo o smernicah za nadaljnje delo in se navzemajo novega navdušenja. Letos imajo že 68. katoliški shod in sicer v mestu Freiburg.

Misijske razstave. Pred štirimi leti je priredila Vatikanska kongregacija (družba) za širjenje vere v Rimu misijonsko razstavo, ki je vzbudila občudovanje ter pozornost celega kulturnega sveta. Omenjena družba ima v Rimu velikanski muzej, v katerem so zbrane zanimivosti iz celega sveta. V muzeju je videti po zbirkah natančno slike vse ke misijonske pokrajine. Muzej so napolnili tekom desetletij katoliški misijonarji, ki delujejo po celem svetu. Sliko misijonskega muzeja si lahko predočimo, ako pomislimo, da je v vodstvu družbe za širjenje vere: 28 kardinalov in 2000 višjih duhovnikov in vatikanskih uradnikov. Pod družbo spada po celem svetu 10 milijonov ljudi, 30 tisoč misijonskih postaj, 23 tisoč cerkev, 18 tisoč misijonskih šol, 12 tisoč misijonarjev, 17 tisoč nun in 14 tisoč bratov. Ker je prva misijonska razstava v Rimu vzbudila toliko pozornosti, so sklenili, da bo prirejala omenjena družba vsako leto po eno misijonsko razstavo v kakem večjem mestu v Evropi. Letos bo misijonska razstava ob priliki misijonskega kongresa meseca avgusta v samostanu sv. Gabrijela v Mödlingu pri Dunaju.

Kdor hoče dobro obuťev, si kupi Karo čevije v Mariboru, Koroška cesta št. 19. 559

Rogaška Slatina najbolj renomirano zdravilišče proti boleznim želodca, čreves, mehurja, žolčnih kamnov, srca, ledvic in jeter. Najuspešnejše in ceno zdravljenje v maju, juniju in septembru! Zah. rajte prospektel 344